

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

بمناسبت 16 آذر

(1386)

جنبش دانشجویی ایران با گذشت بیش از نیم قرن از واقعه 16 آذر 1332 این نماد مبارزه و جانفشانی در راه آزادی و علیه دیکتاتوری لجام گسیخته رژیم کودتای پهلوی همچنان مانند دژی محکم و استوار در مقابل دیکتاتوری جمهوری سرمایه اسلامی ایستاده است.

دانشگاه های ایران در بیش از نیم قرن گذشته یکی از کانون های مبارزه آزادیخواهانه مردم ایران بوده اند. جنبش دانشجویی تحت حاکمیت اختناق سلطنتی در دهه های 40 و 50 به یکی از مراکز و بسترهای اصلی رشد سیاسی و فکری جنبش چپ ایران تبدیل شد. چهره های سرشناس کمونیست ایران و سازمانهای چپ رادیکال همه از دانشگاه های ایران سر بر آوردند. در جریان انقلاب بهمن 57 دانشگاه به یکی از مراکز و سنگرهای فعالیت نیروهای چپ و آزادیخواه تبدیل شد و دانشجویان برای کاشتن بذر اتحاد و همبستگی با جنبش کارگری دسته دسته روانه کارخانه ها و مراکز تولیدی می شدند.

رژیم جمهوری اسلامی با آگاهی بر پیشینه تاریخی جنبش دانشجویی، بعد از انقلاب بهمن 57 با سازمان دادن و براه انداختن انقلاب خونین فرهنگی هزاران تن از دانشجویان چپ و آزادیخواه و کمونیست را روانه شکنجه گاه و به مقابل جوخه اعدام فرستاد تا زیر تازیانه وحشت جنبش دانشجویی را درهم کوبد و برای همیشه محیط دانشگاه را از افکار چپ و سوسیالیستی دور کند. اما تغییر و تحولات سالهای اخیر در جنبش دانشجویی بیانگر این واقعیت امید بخش است که جمهوری اسلامی در دستیابی به اهداف خود با شکست روبرو شده است.

حرکت و جریان کمونیستی در درون دانشگاه ها این بار با صلابت و شفافیت بیشتری برای مبارزه با رژیم هار جمهوری اسلامی از یک سو و از سوی دیگر برای مقابله با لیبرالیسم بورژوازی ایران در اشکال مختلف آن که خود بازتاب عینی شرایط مبارزه طبقاتی در جامعه است پا به میدان نبرد گذاشت. گرایش سوسیالیستی در این دوره تلاش کرد تا جنبش دانشجویی را از زیر نفوذ انجمنهای اسلامی طرفدار جبهه مشارکت و اصلاح طلبان حکومتی که استراتژی اصلاح رژیم را زیر لوای دمکراسی خواهی عرضه می کردند، و طیف تحکیم وحدتی هایی که به لیبرالیسم سکولار و انقلاب مخملی تمایل پیدا کرده بودند، بیرون بکشد، و ماهیت واقعی آن دسته از لیبرال هایی را که برای خزیدن به قدرت به دخالت و حمله امریکا امید بسته بودند را برملا کند.

گرایش سوسیالیستی در جنبش دانشجویی ایران در چند سال اخیر با دفاع از خواستها و مبارزات طبقه کارگر و برا افراشتن پرچم مطالبات رادیکال و تاکید و پافشاری بر استراتژی اتحاد با جنبش کارگری و دیگر جنبش های پایدار اجتماعی و تلاش گسترده برای ایجاد پیوند و همبستگی با فعالین و رهبران عملی دیگر جنبش ها، فصل نوینی در تاریخ این دوره از حیات و پیشروی خود گشود.

جنبش دانشجویی در ادامه این روند و در شرایطی که جدال و کشمکش رژیم جمهوری اسلامی با امریکا و دیگر قدرتهای غربی بر سر برنامه هسته ای رژیم مردم ایران را در خوف و هراس تهدیدات جنگی و تشدید محاصره اقتصادی قرار داده است، باید با شعار نه به جنگ بار دیگر در روز 16 آذر بانگ رسای سوسیالیسم و بشریت عدالتخواه علیه سیاستهای ضد انسانی و ارتجاعی هر دو طرف این نزاع و کشمکش رابه گوش جهانیان برساند.

جنبش دانشجویی در شرایط سیاسی کنونی باید تلاشهای چهره ها و شخصیت های ملی مذهبی در صفوف اپوزیسیون قانونی و غیر قانونی که از حمایت جمهوری خواهان و لیبرالیسم بورژوایی ایران برخوردار هستند و می خواهند تحت لوای پروژه ایجاد "شورای ملی صلح" و با علم کردن شعار صلح و حقوق بشر استراتژی بقا و اصلاح رژیم را پیش ببرند و دوم خردادی دیگر را بازسازی کنند بر ملا کند.

در حالی که منازعه بر سر بحران اتمی میان ارتجاع جمهوری اسلامی و دولت امریکا به درازا کشیده است نباید گذاشت که ملی مذهبی های قانونی و غیر قانونی و نهضت آزادی ها و لیبرالیسم بورژوایی ایران، خستگی و نفرت و انزجار مردم ایران علیه جنگ و محاصره اقتصادی، و صلح خواهی این مردم ستمدیده را به نیروی ذخیره استراتژی سیاسی خود برای نجات رژیم جمهوری اسلامی تبدیل کنند.

مبارزه برای صلح واقعی و تأمین حقوق پایه ای مردم جدا از تشدید مبارزه و سازمان یابی جنبش های اجتماعی برای سرنگونی جمهوری اسلامی و پایان دادن به عمر نظام سرمایه داری نیست. نباید گذاشت که لیبرالیسم بورژوایی ایران با خریدن به شکاف های درون حاکمیت جمهوری اسلامی در قالب صلح خواهی و دفاع از حقوق بشر نسخه جمهوری اسلامی اصلاح شده و مقبول امریکا و دولتهای غربی را بعنوان راه نجات از کابوس جنگ و تشدید محاصره اقتصادی به مردم ایران عرضه کند.

جنبش دانشجویی که همدوش جنبش کارگری، جنبش زنان و جنبش انقلابی کردستان با جانفشانی، مقاومت و واقع بینی امواج سرکوب های جمهوری اسلامی و تعرض به جنبش های اجتماعی را با شکست روبرو ساختند و نگذاشتند که این رژیم با وحشیگری های خود فضای رعب و وحشت را بر جامعه حاکم کند، باید با بر ملا کردن ماهیت واقعی تحركات و موج جدید تلاش لیبرالیسم بورژوایی برای به انحراف کشاندن جنبش آزادیخواهانه مردم ایران، این تلاشها را نیز عقیم بگذارند.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری
کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

10 آذر 1386
1 دسامبر 2007